

Моторътъ млъкна. Вѣтърътъ донесе
отъ нейде

топълъ лъхъ на черноземъ,
единъ напѣвъ — широкъ и веселъ —
и стѣпки

на попукани
нозе.

Онѣзъ, които нѣкога сж
порили
земята, пърхаха като коне.

А другитѣ, прозорцитѣ разтворили,
сияеха предъ

синьото
небе.

Отъ пап-машината изпсува
нѣкой грубо.

Едно момиче весело запѣ.

Единъ младежъ го стрѣлна

съ погледъ влюбенъ

и то поруменѣ.

Тогава влѣзе портиерътъ тихо
и каза:

„Кой се контрабадно вмъкна?“

Ала разбра, виновно се усмихна,
почеса се,

подсвирна,
после млъкна.